

При анкетуванні студентів виділені чинники, що перешкоджають залученню їх до занять фізичними вправами. Серед них найбільш значущі такі: особистісні особливості вольової сфери (лінь, слабкий вольовий потенціал, байдужість); відсутність відповідальності за своє здоров'я; низький рівень знань про позитивний вплив занять фізичними вправами; переоцінка значення звичної рухової активності для здоров'я; незадоволеність професійним і культурним рівнем викладачів; нераціональне використання вільного часу; наявність шкідливих звичок.

Формування мотивації до занять фізичними вправами в студентів вимагає зусиль. Ефект цих зусиль проектується на майбутнє, тому не кожна молода людина може вирішити це самостійно, необхідна спрямованість системи виховання й освіти у вищих навчальних закладах на формування мотивації у студентів до занять фізичними вправами.

Майстерне об'єднання фізкультурно-спортивної мотивації з широкими професійними мотивами забезпечить узгодженість зовнішніх і внутрішніх факторів, які і будуть сприяти формуванню у студентів вищих навчальних закладів потреби фізичного вдосконалення.

Подальші дослідження, пов'язані із розробкою системи оцінок, підвищення рівня мотивації студентів, визначення напрямків їхнього розвитку і стимулювання потреби в підвищенні спортивної майстерності.

Москалюк А.М.

ВДПУ ім. М. Коцюбинського

ПРОБЛЕМИ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ВЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ РОЗВИТКУ ОСВІТНІХ ТЕХНОЛОГІЙ

Уроки предметів художньо-естетичного циклу – це уроки мистецтва, і тому, найдоцільніше більшість із них будувати за методом емоційної (художньо-педагогічної) драматургії, який спрямований на активізацію емоційного ставлення школярів до мистецтва. Цей метод сприяє створенню атмосфери зацікавленості, живого інтересу до уроку. Його основна функція полягає, насамперед, у тому, щоб допомогти учням зрозуміти, пережити досвід емоційно-естетичного ставлення до навколишнього світу, втілений в образній структурі твору мистецтва, окрім того цей метод покликаний робити процес пізнання мистецтва цікавим і захоплюючим.

Широке коло вітчизняних учених, методистів, викладачів, учителів та інших фахівців у галузі мистецької освіти, філософії, професійної підготовки, психології та мистецтвознавства (Є. Антонович, Л. Бабенко, О. Ковальов, В. Ковальчук, Т. Колесниченко, О. Михайлюк, І. Мужикова, О. Отич, В. Орлов, Л. Покровщук, О. Попик, Т. Шашкевич, В. Радкевич, М. Резниченко, Т. Саєнко, О. Слободян, Г. Сотська, М. Стась, І. Туманов, Л. Фесенко, Р. Шмагало та інші) займається різноплановими дослідженнями, вивченням і впровадженням цікавих зразків позитивного педагогічного досвіду з метою

зробити зазначений процес не лише можливим, але й ефективним. *Мета цієї публікації* – дослідити проблеми професійної підготовки вчителів початкових класів та розкрити вагомість предметів художньо-естетичного циклу у всебічному розвитку дитини.

Слід однак, наголосити, що в багатьох українських вищих педагогічних навчальних закладах професійна підготовка майбутніх учителів початкових класів в процесі навчання предметів художньо-естетичного циклу досі спрямовується переважно на репродуктивні види діяльності, мало часу відводиться на самостійну роботу, актуальність цих тверджень доводить проведене нами опитування майбутніх і практикуючих учителів початкових класів у різних регіонах України, котре підтверджує їхню готовність до здійснення таких змін у сучасній педагогічній практиці, практично зведена до мінімуму власне професійно-творча діяльність. Учений А. Буров вважає прилучення дітей до мистецтва важливе не саме по собі, а як засіб всебічного виховання, у процесі якого реалізуються їх індивідуальні можливості. У цьому полягає одна з основних властивостей специфіки організації естетичного розвитку молодшого школяра. Ідея інтеграції мистецтва у поліхудожньому розвитку школярів знайшла розвиток у нових програмах художньої освіти, знаходить відображення у працях науковців Ю. Алієва, Н. Ветлугіної, С. Коновець, Б. Лихачова, А. Малахова, Л. Масол, Н. Миропольської, В. Тиценка, Г. Шевченко, Б. Юсова та ін. Слід відзначити роботи А. Лосєва, погляди якого дозволяють розвести категорії слова й мови і показати позитивні й негативні властивості "означення не тільки словесності, а й всякого мистецтва".

Отже, мета художньо-естетичного виховання полягає в тому, щоб у процесі сприймання, інтерпретації творів мистецтва і практичної художньо-творчої діяльності формувати в учнів особистісно-ціннісне ставлення до дійсності та мистецтва, розвивати естетичну свідомість, загальнокультурну і художню компетентність, здатність до самореалізації, потребу в духовному самовдосконаленні. Результатом такого виховання є всебічний розвиток молодших школярів.

Осадчук С.Ю.

ВДПУ ім. М. Коцюбинського

СТАН ГОТОВНОСТІ ШКОЛИ ДО ВПРОВАДЖЕННЯ КУРСУ «СХОДИНКИ ДО ІНФОРМАТИКИ»

З 2011 року розпочато організовану реорганізацію шкільної освіти, яка базується на новому Державному стандарті початкової освіти, затвердженому 20 квітня 2011 року. Відповідно до нього, з 2013 навчального року в програмі 2 класу з'являється навчальний предмет «Сходінки до інформатики» з тижневим навантаженням 1 година.

Але, з точки зору педагогіки, психології, валеології та інших споріднених наук, які організовують і контролюють навчальний процес, недостатньо просто